



Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

27 март 2019 година *

„Обжалване — Субсидии — Внос на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай — Окончателно изравнително мито — Регламент (ЕО) № 597/2009“

По дело C-237/17 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 май 2017 г.,

Canadian Solar Emea GmbH, установено в Мюнхен (Германия),

Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., установено в Чангшу (Китай),

Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., установено в Луоян (Китай),

Csi Cells Co. Ltd, установено в Суджоу (Китай),

Csi Solar Power Group Co. Ltd, по-рано Csi Solar Power (China) Inc., установено в Суджоу,

за които се явяват J. Bourgeois, A. Willems, S. de Knop и M. Meulenbelt, адвокати,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Съвет на Европейския съюз, за който се явява H. Marcos Fraile, в качеството на представител, подпомагана от N. Tuominen, адвокат,

ответник в първоинстанционното производство,

Европейска комисия, за която се явяват T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland и N. Kuplewatzky, в качеството на представители,

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: T. von Danwitz, председател на седми състав, изпълняващ функцията на председател на четвърти състав, K. Jürimäe, C. Lycourgos (докладчик), E. Juhász и C. Vajda, съдии,

* Език на производството: английски.

генерален адвокат: Е. Танчев,

секретар: А. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power Group Co. Ltd, Csi Solar Power (China) Inc. (наричано по-нататък „Csi Solar Power“) искат отмяна на решение на Общия съд на Европейския съюз от 28 февруари 2017 г., JingAo Solar и др./Съвет (Т-158/14, Т-161/14 и Т-163/14, непубликувано, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2017:126), доколкото с него Общият съд отхвърля жалбата им за отмяна на Регламент за изпълнение (ЕС) № 1239/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 66, наричан по-нататък „спорният регламент“), в частта му, която се отнася до жалбоподателите.
- 2 С насрещната си жалба Европейската комисия иска отмяна на обжалваното съдебно решение в частта, в която Общият съд отхвърля повдигнатото от нея възражение за недопустимост.

Правна уредба

- 3 Член 15, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 597/2009 на Съвета от 11 юни 2009 година относно защитата срещу субсидиран внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 188, 2009 г., стр. 93, наричан по-нататък „основният регламент“), гласи:

„Когато окончателно установените факти показват наличието на подлежащи на изравняване субсидии и вреда, причинена от тях, [...] и интересът на Общността изисква намеса в съответствие с член 31, Съветът [на Европейския съюз] налага окончателно изравнително мито, като действа по предложение на Комисията след консултация с консултативния комитет.

Съветът приема предложението, освен ако не реши с обикновено мнозинство да го отхвърли, в срок от един месец след представянето му от Комисията.

[...]“.

- 4 Съгласно член 1 от спорния регламент окончателно изравнително мито от 6,4% се налага на китайските дружества, които, като жалбоподателите, не са включени в представителната извадка, но са оказали съдействие при разследването и са посочени в приложението към този регламент.
- 5 По същество член 2 от въпросния регламент предвижда, че при изпълнението на определени условия вносът, деклариран за допускане за свободно обращение на продукти, понастоящем класирани в код по КН ex 8541 40 90 (кодове по ТАРИК 8541 40 90 21, 8541 40 90 29, 8541 40 90 31

и 8541 40 90 39) и фактурирани от дружества, чиито ангажименти са били приети от Комисията и чиито наименования са посочени в приложението към Решение за изпълнение 2013/707/ЕС на Комисията от 4 декември 2013 година за потвърждаване приемането на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република, за периода на прилагане на окончателни мерки (ОВ L 325, 2013 г., стр. 214), се освобождава от наложеното с член 1 от същия регламент антисубсидийно мито.

Обстоятелствата, предхождащи спора

- 6 Жалбоподателите са част от групата Canadian Solar. Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power са производители износители на кристални силициеви фотоволтаични елементи и модули. Canadian Solar Emea е посочено като техният установен в Европейския съюз свързан вносител.
- 7 На 6 септември 2012 г. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Известие за започване на антидъмпингова процедура по отношение на вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. клетки и подложки) с произход от Китайската народна република (ОВ С 269, 2012 г., стр. 5).
- 8 Успоредно с това на 8 ноември 2012 г. Комисията публикува в *Официален вестник на Европейския съюз* Известие за образуване на антисубсидийна процедура във връзка с вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. клетки и подложки) с произход от Китайската народна република (ОВ С 340, 2012 г., стр. 13).
- 9 Групата Canadian Solar оказва съдействие в тази процедура.
- 10 На 23 ноември 2012 г. жалбоподателите подават искане да бъдат включени в предвидената в член 27 от основния регламент представителна извадка. Искането им обаче не е уважено.
- 11 На 1 март 2013 г. Комисията приема Регламент (ЕС) № 182/2013 за въвеждане на регистрационен режим за вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 61, 2013 г., стр. 2).
- 12 На 4 юни 2013 г. Комисията приема Регламент (ЕС) № 513/2013 за налагане на временно антидъмпингово мито върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република и за изменение на Регламент (ЕС) № 182/2013 (ОВ L 152, 2013 г., стр. 5).
- 13 На 2 август 2013 г. Комисията приема Решение 2013/423/ЕС за [приемане] на ангажимент, предложен във връзка с антидъмпингова процедура относно вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи и полупроводникови пластини) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 209, 2013 г., стр. 26) от група оказали съдействие китайски производители износители, посочени в приложението към това решение, сред които са и Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power, съвместно с Китайската търговска камара за внос и износ на машини и електронни продукти („СССМЕ“).

- 14 На същата дата Комисията приема Регламент (ЕС) № 748/2013 за изменение на Регламент № 513/2013 (ОВ L 209, 2013 г., стр. 1), за да вземе предвид Решение 2013/423. По същество член 6 от Регламент № 513/2013, изменен с Регламент № 748/2013, предвижда в частност че при изпълнението на определени условия вносет на някои споменати в този регламент продукти, деклариран за допускане за свободно обращение и фактуриран от дружества, чиито предложения за поемане на ангажимент са приети от Комисията и чиито наименования фигурират в приложението към Решение 2013/423, се освобождава от наложеното с член 1 от посочения регламент временно антидъмпингово мито.
- 15 На 27 август 2013 г. Комисията съобщава основните факти и съображения, въз основа на които възнамерява да предложи налагането на антидъмпингови мита върху вноса на модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай.
- 16 След като стават известни окончателните констатации от антидъмпинговата и антисубсидийната процедура, производителите износители, съвместно със СССМЕ, изпращат уведомление за изменение на първоначално предложения от тях ангажимент. Комисията приема условията на ангажимента с цел отстраняване и на вредоносните последици от субсидирания внос. Освен това редица други производители износители също изявяват желание да участват в този ангажимент.
- 17 На 2 декември 2013 г. Съветът приема спорния регламент. На същата дата Съветът приема и Регламент за изпълнение (ЕС) № 1238/2013 на Съвета от 2 декември 2013 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито и окончателно събиране на временното мито, наложено върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република (ОВ L 325, 2013 г., стр. 1).
- 18 На 4 декември 2013 г. Комисията приема Решение за изпълнение 2013/707, с което приема изменения ангажимент, предложен от посочените в приложението към него производители износители, съвместно със СССМЕ, във връзка с антидъмпинговата и антисубсидийната процедура по отношение на вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китай, за периода на прилагане на окончателните мерки.
- 19 След подаването на жалбата за отмяна, по която е постановено обжалваното съдебно решение, Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/866 от 4 юни 2015 година за оттегляне на приемането на ангажимента за трима производители износители съгласно Решение за изпълнение 2013/707 (ОВ L 139, 2015 г., стр. 30). По силата на член 1 от този регламент за изпълнение решението за приемане на ангажимента във връзка в частност с Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power се оттегля. Посоченият регламент за изпълнение влиза в сила в деня след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*, а именно на 6 юни 2015 г.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 20 В подкрепа на първоинстанционната си жалба жалбоподателите изтъкват три основания за отмяна, първо, нарушение на член 10, параграфи 12 и 13 от основния регламент, второ, нарушение на членове 1 и 27 от този регламент, и трето, нарушение на член 2, буква в) от същия регламент.

- 21 Общият съд най-напред отхвърля повдигнатото от Съвета и Комисията възражение за недопустимост, като заключава по-специално че приемането на предложение за поемане на ангажимент не се отразява нито на допустимостта на жалбата против акт за налагане на изравнително мито, нито на преценката на изтъкнатите в подкрепа на тази жалба основания, и че жалбоподателите продължават да имат правен интерес от отмяната на спорния регламент.
- 22 След това Общият съд разглежда изтъкнатите от жалбоподателите основания за отмяна. Той съд отхвърля първите две основания като недопустими, а третото основание — като неоснователно. Общият съд съответно изцяло отхвърля жалбата.

Искания на страните

- 23 С жалбата си до Съда жалбоподателите искат от него:
- да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да уважи предявеното в първоинстанционното производство искане и да отмени спорния регламент в частта, която се отнася до жалбоподателите,
 - да осъди ответника в първоинстанционното производство да понесе съдебните разноски, направени от него и от жалбоподателите в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване,
 - да осъди останалите страни в настоящото производство по обжалване да понесат направените от тях съдебни разноски или, при условията на евентуалност,
 - да отмени обжалваното съдебно решение,
 - да върне делото на Общия съд за ново произнасяне,
 - да не се произнася по направените в първоинстанционното и в настоящото производство по обжалване съдебни разноски, а да остави този въпрос за решаване от Общия съд с окончателното решение и
 - да осъди всички останали страни в настоящото производство по обжалване да понесат направените от тях съдебни разноски.
- 24 Съветът иска от Съда:
- да отхвърли жалбата и
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, направени в настоящото производство по обжалване и в производството пред Общия съд.
- 25 Комисията иска от Съда:
- да отхвърли жалбата и
 - да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 26 С насрещната си жалба Комисията, подкрепена от Съвета, иска от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение,

- да обяви първоинстанционната жалба за недопустима или
- при условията на евентуалност да я обяви за безпредметна, или,
- отново при условията на евентуалност, да обяви първоинстанционната жалба за неоснователна и да отхвърли тълкуването на причинно-следствената връзка по смисъла на член 8 от основния регламент, дадено от Общия съд във връзка с изтъкнатото в първоинстанционната жалба трето основание за отмяна, и
- да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

27 Жалбоподателите искат от Съда:

- да отхвърли насрещната жалба изцяло,
- да осъди Комисията да понесе направените от нея съдебни разноски и съдебните разноски на жалбоподателите във връзка с първоинстанционната и с насрещната жалба и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

По насрещната жалба

- 28 С насрещната си жалба Комисията главно оспорва първоинстанционната жалба като недопустима, като въпросът за допустимостта е предварителен спрямо тези по същество, повдигнати в главната жалба. Затова насрещната жалба трябва да бъде разгледана на първо място.
- 29 За да обоснове насрещната си жалба, Комисията, подкрепена от Съвета, посочва две основания. Първото основание, изтъкнато като главно, е грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е приел, че спорният регламент сам по себе си може да има правни последици за жалбоподателите. Второто основание, изтъкнато при условията на евентуалност, е липса на мотиви и грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е приел, че към датата на постановяване на обжалваното съдебно решение жалбоподателите все още имат интерес от отмяната на спорния регламент.

По първото основание на насрещната жалба

Доводи на страните

- 30 Първото основание на насрещната жалба е посочено като главно и се състои от две твърдения.
- 31 Първото твърдение се отнася до точки 38—44 от обжалваното съдебно решение и свежда до това, че според Комисията Общият съд не е мотивирал достатъчно извода си, че спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, засяга правното положение на жалбоподателите и във всички случаи така е нарушил общия за правото на Съюза принцип на институционално равновесие, както и членове 13 и 14 от основния регламент.
- 32 Комисията счита, първо, че изводът на Общия съд, че искането за отмяна на спорния регламент е подходящото средство за оспорване на констатациите за наличие на субсидии, вреда и причинно-следствена връзка, напълно пренебрегва факта, че жалбоподателите е трябвало да обжалват Решение за изпълнение 2013/707, ако целта им е била да оспорят тези констатации. Преценките на Общия съд обаче подкрепяли само извода, че жалба може да бъде подадена

било срещу спорния регламент, било срещу Решение за изпълнение 2013/707. Това означавало липса на мотиви, тъй като от обжалваното съдебно решение било невъзможно да се разбере защо спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, от което всъщност произтичат правата и/или задълженията за съответния вносител, да е актът, който по необходимост, а и поначало, подлежи на обжалване.

- 33 Второ, според Комисията, като е приел, че жалбата трябва да бъде подадена срещу спорния регламент, а не срещу Решение за изпълнение 2013/707, Общият съд е нарушил общия принцип на институционално равновесие и установеното в членове 13 и 14 от основния регламент разпределение на правомощията между Съвета и Комисията. Всъщност изводът на Общия съд означавал, че това решение за изпълнение не е достатъчно само по себе си, а трябва да бъде потвърдено посредством отделните права и задължения, създадени от Съвета с приемането на спорния регламент.
- 34 Освен това Комисията отбелязва, че тези грешки при прилагане на правото не могат да бъдат поправени чрез направения в точка 39 от обжалваното съдебно решение извод, че съдилищата на Съюза „имплицитно, но несъмнено“ потвърдили допустимостта на жалбите, подаваните от заинтересовани лица, чиито ангажименти са били приети, против регламенти за налагане на окончателни мита. От една страна, този въпрос просто не бил разглеждан в съдебната практика, цитирана в тази точка, а от друга страна, въпросната съдебна практика била в пряко противоречие с решение от 29 март 1979 г., NTN Toyo Bearing и др./Съвет (113/77, EU:C:1979:91).
- 35 Второто твърдение, което Комисията излага по първото основание на насрещната си жалба, се свежда това, че приемането на ангажимент представлява поискан от жалбоподателите благоприятен акт, който не засяга правното им положение. Обратният извод на Общия съд в точка 43 от обжалваното съдебно решение, ако се предположи, че е правилен, доказвал правен интерес да иска се отмяната на Решение за изпълнение 2013/707, но не и на спорния регламент. Тази точка 43 от обжалваното съдебно решение съдържа две грешки при прилагане на правото.
- 36 Първо, в посочената точка 43 не се давало никакво обяснение защо решението на Комисията да приеме даден ангажимент било различно от решението, с което тя обявява за съвместима с общия пазар съобщена ѝ концентрация, от нейното изявление, че дадено споразумение не е в противоречие с член 101, параграф 1 ДФЕС, или от решението, с което съобщена държавна помощ се обявява за съвместима с вътрешния пазар.
- 37 Второ, Комисията твърди, че член 13 от основния регламент не предвижда приемането на отделен акт, след като Комисията приключи разследването относно субсидиите и вредата. Изводът на Общия съд означавал, че дружество, което предлага ангажимент, трябва предварително да оспори решението за приемане на ангажимента още преди приключването на антисубсидийното разследване няколко месеца по-късно.
- 38 Комисията посочва за изчерпателност, че точка 44 от обжалваното съдебно решение съдържа две грешки при прилагане на правото. От една страна, гледището на Общия съд, че спорният регламент е променил правното положение на жалбоподателите, що се отнася до „изравнителните мита върху необхванатите от ангажимента продукти“, се дължало на неправилно тълкуване на предложението за поемане на ангажимент или на изопачаване на доказателствата от Общия съд, ако това предложение бъде квалифицирано като „факт“. Всъщност според Комисията жалбоподателите нямали право да продават въпросния продукт по друг начин освен в съответствие с договореното във връзка с ангажимента, както ясно и недвусмислено личало от текста на предложението за поемане на ангажимент. При това положение възможни били мита само върху продуктите над годишното равнище, а не и върху „необхванатите от ангажимента продукти“.

- 39 От друга страна, тъй като митата върху „продуктите [...] над годишното равнище“ вече са били включени в предложението за поемане на ангажимент, не ставало въпрос за ново право или за ново задължение, произтичащо от спорния регламент.
- 40 Жалбоподателите считат, че твърденията по първото основание на насрещната жалба следва да се отхвърлят.

Съображения на Съда

- 41 С първото основание на насрещната жалба Комисията по същество поддържа, че в точки 38—44 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че спорният регламент сам по себе си може да има правни последици за жалбоподателите.
- 42 Първото твърдение по въпросното основание се свежда по същество до това, че Общият съд не е мотивирал достатъчно извода си, че спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, с което Комисията приема ангажимента, предложен от посочените в приложението към него производители износители, сред които са и тези от групата на Canadian Solar, засяга правното положение на жалбоподателите и до това, че във всеки случай с този извод Общият съд е нарушил принципа на институционално равновесие.
- 43 На първо място, следва да се отбележи, че противно на доводите на Комисията, в точки 38—44 от обжалваното съдебно решение Общият съд не посочва нито че спорният регламент е актът, който по необходимост, а и поначало, подлежи на обжалване, нито че жалбата за отмяна трябва да е насочена срещу този регламент, а не срещу Решение за изпълнение 2013/707. В този смисъл следва да се приеме, че доводът на Комисията е резултат от неправилен прочит на обжалваното съдебно решение. При това положение Общият съд не може да бъде упрекнат, че не е мотивирал констатацията, която не е направил.
- 44 На второ място, следва да се отбележи, от една страна, че ако се приеме гледната точка на Комисията, това би означавало да се попречи на предприятията, чийто ангажимент за минимална вносна цена (наричана по-нататък „МВЦ“) е приет от Комисията, да оспорят регламент за налагане на окончателно изравнително мито. Както обаче посочва Общият съд в точка 39 от обжалваното съдебно решение, нито Общият съд, нито Съдът са приели в цитираните в тази точка решения, че жалбата за отмяна, подадена от предприятието срещу налагащ му окончателни антидъмпингови мита регламент, е недопустима, понеже предложението от това предприятие ангажимент за МВЦ е бил приет от Комисията.
- 45 От друга страна, следва да се посочи, че спорният регламент непременно се отразява на правното положение на жалбоподателите, доколкото, ако бъде отменен, предложението за поемане на ангажимент няма да породи действие. Точно това отбелязва Общият съд в точка 42 от обжалваното съдебно решение.
- 46 Освен това следва да се припомни, че видно от точки 41 и 42 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателите продължават да дължат предвидените в спорния регламент изравнителни мита, в съответствие с членове 1 и 2 от него, за вноса, който превишава годишното равнище, предвидено с ангажимента за МВЦ.
- 47 При тази обстановка Комисията няма основание да твърди, че Общият съд е нарушил принципа на институционално равновесие. Обратно, възгледът на Комисията, че жалбоподателите е трябвало да обжалват Решение за изпълнение 2013/707, ако целта им е била да оспорят констатациите за наличие на субсидии, може да бъде споделен само ако Съветът беше длъжен — веднага след като предложен от предприятието ангажимент за МВЦ е приет от

Комисията — да приеме регламент за налагане на окончателни изравнителни мерки. В това отношение обаче Съветът не действа в условията на обвързана компетентност, видно от член 15, параграф 1 от основния регламент, съгласно който Съветът приема предложението на Комисията, освен ако не реши да го отхвърли.

- 48 В това отношение следва да се припомни, че ролята на Комисията е неразделна част от процеса на вземане на решения от Съвета. Както се вижда от разпоредбите на основния регламент, Комисията провежда разследвания и въз основа на тях решава дали да приключи съответното разследване, или напротив, да го продължи, като вземе временни мерки и предложи на Съвета да приеме окончателни мерки. Същевременно Съветът е този, който се произнася окончателно (вж. в този смисъл решение от 14 март 1990 г., *Nashua Corporation* и др./Комисия и Съвет, C-133/87 и C-150/87, EU:C:1990:115, т. 8).
- 49 Ето защо първото твърдение по първото основание на насрещната жалба следва да се отхвърли.
- 50 Що се отнася до второто твърдение по това първо основание, а именно че обратно на следващото от точка 43 от обжалваното съдебно решение, приемането на ангажимент за МВЦ било благоприятен за жалбоподателите акт, който не засяга тяхното правно положение, достатъчно е да се отбележи, че този въпрос е без значение, тъй като актът, посочен в жалбата за отмяна, която Общият съд е приел за допустима, е спорният регламент, а не Решение за изпълнение 2013/707, с което Комисията е приела този ангажимент.
- 51 Що се отнася до двете грешки при прилагане на правото, опорочаващи точка 44 от обжалваното съдебно решение, които Комисията изтъква само за изчерпателност, тези грешки, дори да се приемат за установени, не могат, с оглед на изложеното в точки 41—48 от настоящото решение, да имат някакво отражение върху валидността на извода на Общия съд, че тъй като спорният регламент засяга правното положение на жалбоподателите, повдигнатото от Съвета и Комисията възражение за недопустимост трябва да бъде отхвърлено.
- 52 Следва да се допълни, че Съдът вече е постановил, че при приемането на този регламент законодателят на Съюза въвежда мерки за търговска защита, формиращи едно цяло, или „пакет“, с които се цели постигане на общ резултат, а именно отстраняване на вредоносните последици за промишлеността на Съюза от китайската субсидия при съответните стоки, като същевременно се защити интересът на тази промишленост, и че член 2 от посочения регламент не е отделим от останалите му разпоредби (вж. в този смисъл решение от 9 ноември 2017 г., *SolarWorld/Съвет*, C-205/16 P, EU:C:2017:840, т. 46 и 57).
- 53 Ето защо твърденията по първото основание на насрещната жалба трябва да се отхвърлят.

По второто основание на насрещната жалба

Доводи на страните

- 54 С второто основание на насрещната жалба, изтъкнато при условията на евентуалност, Комисията, подкрепена от Съвета, твърди, че дори да се предположи, че Общият съд е имал основание да приеме в точка 44 от обжалваното съдебно решение, че спорният регламент променя правното положение на жалбоподателите понеже само по силата на този регламент жалбоподателите трябва да заплащат мита върху разглежданите соларни панели над годишния обем, жалбата за отмяна пред Общия съд станала безпредметна в деня на влизането в сила на Регламент за изпълнение 2015/866, с който решението за приемане на предложението от жалбоподателите ангажимент е оттеглено.

- 55 Комисията отбелязва, че годишното равнище на вноса на съответния продукт, предвидено при приемането на предложението на жалбоподателите за поемане на ангажимент, така и не е било достигнато преди влизането в сила на посочения регламент за изпълнение. Също така, дори жалбоподателите да имали правен интерес поради клаузата от това предложение, предвиждаща заплащане на мита за внесените над годишното равнище продукти, този интерес във всеки случай престанал да съществува с влизането в сила на посочения регламент за изпълнение, което налагало констатацията, че към този момент жалбата за отмяна била вече безпредметна. Общият съд не отговорил на този довод, който Комисията изложила в проведеното пред него съдебното заседание.
- 56 Комисията добавя, че дори да се предположи, че Общият съд е отговорил на този довод в точка 44 от обжалваното съдебно решение, отговорът му не се отнася до повдигнатия от Комисията въпрос. Всъщност именно защото Комисията е оттеглила решението си за приемане на ангажимента на жалбоподателите поради неспазването на същия, правните последици от това решение вече не могли да обосновават легитимен интерес за жалбоподателите.
- 57 Жалбоподателите считат, че твърденията по това основание трябва да бъдат отхвърлени, доколкото са неразбираеми и във всички случаи неотнормирани.

Съображения на Съда

- 58 Следва да се отбележи, че отхвърлянето на твърденията по първото основание на насрещната жалба предполага отхвърлянето и на твърденията по второто основание на тази жалба. Всъщност, видно от преценката, довела до отхвърлянето на твърденията по първото основание, спорният регламент има последици за правното положение на жалбоподателите, независимо от съществуването на Решение за изпълнение 2013/707.
- 59 Затова обстоятелството, че с Регламент за изпълнение 2015/866 е оттеглено посоченото Решение за изпълнение 2013/707 за приемане на предложението от жалбоподателите ангажимент, макар предвиденото в предложението за поемане на този ангажимент годишно равнище на вноса на съответния продукт изобщо да не е било достигнато, не може да има някакво отражение върху констатацията, че спорният регламент засяга правното положение на жалбоподателите и следователно че последните са били процесуално легитимирани да подадат пред Общия съд жалба за отмяна на последния регламент.
- 60 Поради това следва да се отхвърлят твърденията по второто основание на насрещната жалба.
- 61 Що се отнася до изтъкнатото отново при условията на евентуалност искане на Комисията да бъде обявена за неоснователна първоинстанционната жалба и да бъде отхвърлено тълкуването на причинно-следствената връзка по смисъла на член 8 от основния регламент, дадено от Общия съд във връзка с третото основание за отмяна, това искане следва да се отхвърли като недопустимо, доколкото не е подкрепено с никакви правни доводи.
- 62 С оглед на изложените по-горе съображения насрещната жалба трябва изцяло да бъде отхвърлена.

По жалбата

- 63 Жалбоподателите изтъкват едно-единствено основание за обжалване, което се свежда до грешка при прилагане на правото, доколкото в точки 61—71 от обжалваното съдебно решение Общият съд е изискал жалбоподателите да докажат, че имат интерес от първото и второто основание на първоинстанционната им жалба, и във всеки случай до грешка в правната квалификация на фактите, тъй като жалбоподателите наистина са имали такъв интерес.

Доводи на страните

- 64 Жалбоподателите поддържат, на първо място, че прилагайки, по аналогия, към възможността да се изтъкват отделни основания практиката на Съда, съгласно която всеки жалбоподател трябва да докаже, че има правен интерес, а именно интерес от отмяна на обжалвания акт, Общият съд е постъпил неправилно от правна гледна точка поради четири причини.
- 65 Първо, изводите на Общия съд противоречали на практиката на Съда, която изисквала от жалбоподателите да докажат само интерес от отмяната на обжалвания акт.
- 66 Освен това Общият съд не направил разграничение между първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна и хипотезите, в които твърденията по дадено основание са недопустими, понеже жалбоподателят не е процесуално легитимиран да ги изтъкне. Тези изведени от практиката на Съда хипотези обхващали, от една страна, случая, когато дадено основание не се отнася до жалбоподателя, а преследва общия интерес или интересите на закона, и от друга страна, случая, когато дадено основание се отнася до правила, които — подобно на вътрешните правилници на отделните институции — не са предназначени да осигурят защита на частноправните субекти. Първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна обаче нямали връзка с този вид хипотези и Общият съд не посочил противното.
- 67 Второ, жалбоподателите твърдят нарушение на правото им на защита, поради това че в нарушение на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“) Общият съд им попречил да посочат подходящите според тях основания.
- 68 Трето, жалбоподателите считат, че дори да се приеме, че е трябвало да докажат своя интерес да изтъкнат първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна, изводът на Общия съд, че твърденията по тези основания са недопустими, нарушава правото им на ефективни правни средства за защита, предвидено в член 47 от Хартата. Всъщност жалбоподателите е трябвало да искат отмяна в срока по член 263, шеста алинея ДФЕС, за да не се погасят правата им по давност, тъй като в противен случай, с оглед на съдебната практика, произтичаща от решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), биха рискували да бъдат лишени от възможността да оспорят валидността на спорния регламент пред съд на държава членка в рамките на преюдициално запитване.
- 69 В това отношение жалбоподателите припомнят, че според Общия съд интересът им да изтъкнат първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна бил хипотетичен, което означавало, че ако интересът им да изтъкнат тези основания възниква след изтичането на двумесечния срок по член 263, шеста алинея ДФЕС, те биха се оказали възпрепятствани да защитят правата си по съдебен ред. Подобно положение било особено проблематично, поради това че един от жалбоподателите, дружеството вносител Canadian Solar Emea, щял да може във всеки един момент да оспори валидността на спорния регламент пред национален съд, ако не беше свързан с другите жалбоподатели, които от своя страна са дружества износители.

- 70 Четвърто, жалбоподателите изтъкват, че Общият съд е нарушил правото им на изслушване, тъй като въпросът за допустимостта на двете основания на първоинстанционната жалба за отмяна не е бил изцяло обсъден пред Общия съд. Всъщност този въпрос не бил изтъкнат от Съвета и Комисията в писмената фаза на производството, нито напълно обсъден в съдебното заседание пред Общия съд, което попречило на жалбоподателите да докажат, че произвеждат и изнасят за Съюза, и внасят в Съюза модули с произход от трета страна, но изпратени от Китай, и внасят в Съюза модули с произход от Китай, но изпратени от трета страна.
- 71 На второ място, жалбоподателите считат, че Общият съд е допуснал грешка в правната квалификация на фактите, като е заключил в точки 66—70 от обжалваното съдебно решение, че те нямат интерес да изтъкват първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна.
- 72 От една страна, от постоянната практика на Съда било видно, че жалбоподателите имат правен интерес, за да не се допусне институциите да възпроизвеждат грешки, основаващи се на неправилно тълкуване на разпоредбите на основния регламент, какъвто бил настоящият случай, тъй като Комисията приема нов регламент, а именно Регламент за изпълнение (ЕС) 2017/366 на Комисията от 1 март 2017 година за налагане на окончателни изравнителни мита върху вноса на кристални силициеви фотоволтаични модули и ключови компоненти (т.е. елементи) с произход или изпратени от Китайската народна република след преглед с оглед изтичане на срока на действие съгласно член 18, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2016/1037 на Европейския парламент и на Съвета и за прекратяване на разследването в рамките на частичния междинен преглед съгласно член 19, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/1037 (ОВ L 56, 2017 г., стр. 1), който удължава срока на спорния регламент с още осемнадесет месеца и който възпроизвеждал същите грешки.
- 73 От друга страна, изтъкнатите от жалбоподателите основания се отнасяли до обхвата на антисубсидийното разследване, който съответно включвал изравнителната субсидия, вредата, причинно-следствената връзка и изводите за интереса на Съюза, накарали Съвета да приеме спорния регламент.
- 74 Съветът и Комисията искат твърденията по първото основание за обжалване да се отхвърлят като отчасти недопустими и отчасти неоснователни и във всеки случай общо като неоснователни.

Съображения на Съда

- 75 Най-напред в точка 61 от обжалваното съдебно решение Общият съд правилно припомня, че съгласно постоянната практиката на Съда жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породи правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала. Доказването на такъв интерес, който се преценява към деня на подаване на жалбата и който представлява основно и първостепенно изискване за всяка жалба, подадена по съдебен ред, трябва да се извърши от жалбоподателя (решение от 18 октомври 2018 г., Gul Ahmed Textile Mills/Съвет, C-100/17 P, EU:C:2018:842, т. 37).
- 76 Както посочва и Общият съд в точки 62 и 63 от обжалваното съдебно решение, правният интерес на жалбоподателя трябва да е възникнал и все още съществуващ. Той не може да се свързва с бъдещо несигурно събитие. Този интерес трябва да е налице с оглед на предмета на жалбата към момента на подаването ѝ, тъй като в противен случай същата би била недопустима, и да продължава да съществува до обявяването на съдебния акт, тъй като иначе няма да има основание за произнасяне по същество (решение от 17 септември 2015 г., Moru и

др./Комисия, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 56 и 57 и цитираната съдебна практика). Юрисдикцията, пред която производството е висящо, може служебно и във всеки един момент от производството да установи, че поради настъпило след датата на подаване на жалбата събитие страната няма правен интерес да поддържа искането си (вж. в този смисъл решение от 18 октомври 2018 г., Gul Ahmed Textile Mills/Съвет, C-100/17 P, EU:C:2018:842, т. 38).

- 77 Що се отнася до твърдението, че Общият съд неправилно е изискал от жалбоподателите да докажат, че имат интерес да изтъкнат първото и второто основание на първоинстанционната жалба, следва да се припомни, първо, че Съдът вече е постановил, че твърдение по основание за отмяна е недопустимо поради липса на правен интерес, когато, дори да се предположи, че то е основателно, отмяната на обжалвания акт въз основа на него не би могла да удовлетвори жалбоподателя (вж. в този смисъл решение от 9 юни 2011 г., Evropaiki Dynamiki/ЕЦБ, C-401/09 P, EU:C:2011:370, т. 49 и цитираната съдебна практика).
- 78 Що се отнася до твърдението, че Общият съд е допуснал грешка при квалифициране на фактите, следва да се отбележи, че без съмнение от практиката на Съда произтича, че при определени обстоятелства жалбоподателят може да запази правния интерес да иска отмяната по съдебен ред на акт, отменен по административен ред в хода на съдебното производство, за да накара автора на оспорвания акт да внесе в бъдеще подходящи изменения и по този начин да бъде избегната опасността от повтаряне на незаконосъобразността, от която се твърди, че е опорочен този акт (решение от 6 септември 2018 г., Bank Mellat/Съвет, C-430/16 P, EU:C:2018:668, т. 64).
- 79 Да се приеме обаче, че такъв интерес евентуално продължава да съществува, за да не възпроизвеждат институциите грешки, дължащи се на неправилно тълкуване на разпоредба от правото на Съюза, не е допустимо в случай, при който жалбоподателят никога не е имал правен интерес.
- 80 Затова, доколкото към момента на подаване на първоинстанционната жалба за отмяна жалбоподателите не са доказали интереса си да изтъкнат първите две основания, а този интерес трябва, в съответствие с цитираната в точки 75 и 76 от настоящото решение съдебна практика, да се преценява към момента на подаване на жалбата и не може да се свързва с бъдещо несигурно събитие, те не могат да обосноват такъв интерес, позовавайки се на необходимостта да се избегне опасността институциите да възпроизвеждат грешки, дължащи се на неправилно тълкуване на разпоредба от правото на Съюза.
- 81 Не може да се приеме доводът, че тъй като се отнасят до обхвата на антисубсидийното разследване, твърденията по първото и второто основание на първоинстанционната жалба за отмяна трябва да бъдат обявени за допустими. Всъщност фактът, че по същество тези основания се отнасят до аспекти на това разследване — като например субсидията, вредата или причинно-следствената връзка — не може сам по себе си да обоснове допустимостта на твърденията по тези основания, когато жалбоподателите не са доказали интерес да изтъкнат последните.
- 82 Следователно, позовавайки се на практиката на Съда, посочена в точки 75 и 76 от настоящото решение, Общият съд правилно е заключил в точка 71 от обжалваното съдебно решение, че твърденията по първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна трябва да се отхвърлят като недопустими.
- 83 Второ, що се отнася до довода, че Общият съд е нарушил член 47 от Хартата, следва да се припомни, че предвид защитата, която предоставя, този член няма за цел да променя предвидената в Договорите система за съдебен контрол, и по-специално правилата, свързани с допустимостта на исковете или жалбите, подадени пряко пред юрисдикцията на Съюза, както е видно и от разясненията относно този член 47, които съгласно член 6, параграф 1, трета алинея

ДЕС и член 52, параграф 7 от Хартата трябва да се вземат предвид при нейното тълкуване (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2013 г., *Inuit Tapiriit Kanatami* и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 97 и цитираната съдебна практика).

- 84 Затова следва да се приеме, че предоставената с член 47 от Хартата защита не изисква правният субект да може безусловно да подава пряко пред съда на Съюза жалба за отмяна на законодателни актове на Съюза (вж. в този смисъл решение от 3 октомври 2013 г., *Inuit Tapiriit Kanatami* и др./Парламент и Съвет, C-583/11 P, EU:C:2013:625, т. 105).
- 85 При това положение жалбоподателите нямат основание да твърдят, че изискването да докажат, че имат интерес да изтъкват дадено основание за отмяна, нарушава правото им на ефективни правни средства за защита, предвидено в член 47 от Хартата.
- 86 Освен това, що се отнася до твърдението, че Общият съд е нарушил произтичащото от този член на Хартата право на жалбоподателите да бъдат изслушани, следва да се констатира, че те не оспорват факта, че в съдебното заседание пред Общия съд различните встъпили страни са разисквали повдигнатото от Съвета възражение за недопустимост на твърденията по първите две основания на първоинстанционната жалба за отмяна. Затова жалбоподателите нямат основание да твърдят, че Общият съд не им е позволил да обсъдят всички правни обстоятелства, които са били от решаващо значение за изхода на производството, и да представят доказателствата в подкрепа на позицията си.
- 87 Трето, относно довода, че с оглед на съдебната практика, произтичаща от решение от 9 март 1994 г., *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), изводът на Общия съд лишавал жалбоподателите от съдебна защита, когато интересът им да изтъкнат първото и второто основание възниква след изтичането на двумесечния срок по член 263, шеста алинея ДФЕС, достатъчно е да се отбележи, че в такава хипотеза въпросната съдебна практика по принцип не би била пречка за изтъкването на подобни основания пред националния съд.
- 88 С оглед на гореизложените съображения твърденията по единственото основание за обжалване и съответно жалбата в нейната цялост трябва да бъдат отхвърлени.

По съдебните разноски

- 89 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 90 Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 91 Тъй като главната жалба на *Canadian Solar EMEA*, *Canadian Solar Manufacturing (Changshu)*, *Canadian Solar Manufacturing (Luoyang)*, *Csi Cells Co.* и *Csi Solar Power* е отхвърлена, а Съветът и Комисията са поискали съдебните разноски да бъдат заплатени от тези дружества, последните следва да бъдат осъдени да заплатят свързаните с посочената жалба съдебни разноски.
- 92 В съответствие с член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим и в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, Комисията, встъпила в производството по главната жалба, понася направените от нея съдебни разноски.

- 93 Тъй като насрещната жалба на Комисията е отхвърлена, а Canadian Solar Emea, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Csi Cells Co. и Csi Solar Power са поискали Комисията да заплати съдебните разноски, тя трябва да бъде осъдена да заплати свързаните с насрещната жалба съдебни разноски.
- 94 В съответствие с член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим и в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, Съветът, встъпил в производството по насрещната жалба, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбите.**
- 2) **Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd и Csi Solar Power Group Co. Ltd заплащат свързаните с главната жалба съдебни разноски.**
- 3) **Европейската комисия понася съдебните разноски, направени от нея във връзка с главната жалба.**
- 4) **Европейската комисия заплаща свързаните с насрещната жалба съдебни разноски.**
- 5) **Съветът на Европейския съюз понася съдебните разноски, направени от него във връзка с насрещната жалба.**

Подписи